

Reflexions, posant la mirada en l'Assemblea Sinodal (III)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La nostra Església de Vic té en el Sínode Diocesà una oportunitat d'or per a reflexionar sobre ella mateixa i la seva missió, per a viure la pròpia vocació i oferir al nostre món el missatge d'esperança que tant necessita. El treball que en els grups sinodals d'arreu del bisbat s'ha fet, recollit en l'*Instrumentum laboris*, serà el punt de partença de l'Assemblea Sinodal, dins el procés del *Sínode per l'Esperança* que estem celebrant. En aquests moments de grans transformacions en la societat i en l'Església se'ns demana la renovació de la nostra vida i de la nostra missió pastoral i evangelitzadora. Certament que el camí de renovació per a viure el do rebut i portar-lo als nostres germans no pot ser mai per a l'Església el de la «regeneració d'ella mateixa i abraçar novíssimes i impensades formes de vida» (St. Pau VI, *Ecclesiam suam*, 10), sinó aquell anunci renovat «el centre i l'essència del qual és sempre el mateix, el Déu que va manifestar el seu amor immens en Crist mort i ressuscitat» (Francesc, EG 11). Renovació des del centre i l'essència de la fe cristiana, sabent que «la proposta cristiana mai no envelleix, perquè Jesucrist pot trencar els esquemes avorrits en els quals intentem de tancar-lo i ens sorprèn amb la seva constant creativitat divina» (ib.).

En aquests moments de transformacions en la societat, se'ns demana la renovació de la nostra vida i de la missió pastoral

El fonament que fa possible el camí sinodal de l'Església és la comunió. La vida que brolla de la fe en Crist i de la recepció dels sacraments de salvació és la participació de la vida divina, en el cor dels creients i en el cor de la mateixa Església. La vida divina és trinitat, comunió de les persones divi-

nes. La comunió en l'Església no és pas fruit d'un consens entre nosaltres, ni fruit de cap dinàmica de grups; la comunió eclesial és do de la vida trinitària. L'Església, com deia sant Cebrià de Cartago, es manifesta com a «poble unificat en la unitat del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant».

Necessitem, doncs, en el camí sinodal avançar i aprofundir en l'espiritualitat de comunió. Ja sant Joan Pau II, l'any 2000, en el document *Novo millennio ineunte* afirmava: «Fer de l'Església la casa i l'escola de la comunió, aquest és el gran desafiament que tenim davant nostre en el mil·lenni que comença, si volem ser fidels al disseny de Déu i respondre a les profundes esperances del món» (núm. 43). La comunió en el si de l'Església, que és participació en la comunió de la Trinitat Divina, està a la base de la sinodalitat. Comunió i unitat són sinònims. La unitat és expressió de la comunió. I la comunió porta a la unitat. Millor encara, és la unitat.

